

om Grunden, var det den, at de havde savnet en Kro før. Da de fik en Kro, blev der bedre Forhold. — Ja selvfølgelig, for saa gaa de til Kroen i Stedet for at ligge paa Landevejen og drikke, hvad de have købt hos Høkeren. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag ikke bliver til Lov, og jeg vil altid stemme for, at Beværternæring ligesom andre Næringer kan være fri. Der var en Vej at gaa, og det var at give enhver Ret til at løse Borgerskab som Beværter men forbyde Beværteren at drive Handel ud af Huset med spirituøse Drikke. Man kan fastsætte, at spirituøse Drikke kun maa forhandles under Borgerskab for Vinhandel eller Spiritushandel, og at den, der løser saadant Borgerskab, ikke maa drive anden Handel. I det Øjeblik man gør den Adskillelse, skulle de andre interesserede nok sørge for, at der ikke bliver handlet mod deres Ret, og i saa Fald tror jeg, at Afholdsselskaberne have naaet saa vidt, som de paa nogen Maade kunne naa ad Lovgivningens Vej, og paa langt sundere Maade end ved at skabe Privilegier for Folk, der ville sælge Brændevin. Jeg haaber som sagt, at Sagen vil møde Modstand her i Tinget.

E. Sørensen: Den højtærede Minister sammenlignede Kaldelsesparagraffen i den kommende Skolelov med Kaldelsesparagraffen for Værtshusholdere i dette Lovforslag og fandt disse to Paragraffer temmelig kongruente. Jeg vil dog sige, at hvis Kaldelsesparagraffen i Skoleloven havde de Egenskaber som denne Lov, tror jeg ganske vist ikke, der vilde have været lang Strid om den, thi man vilde øjeblikkelig have fundet den ganske umulig. Værtshusholderkaldelsesparagraffen bestemmer, at et Byraad har af de indkomne Ansøgninger Lov at vælge en, hvem man nu vil, den, i hvis Turban man nu vil lade Appelsinen falde. Saa kan Politimesteren finde, at denne Person ikke fyldestgør Vedtægternes Forskrifter. Men i saadanne Vedtægter bliver der ikke Tale om Eksamensbetingelser eller om at have gjort Tjeneste i saa og saa mange Aar, det vil kun være Forskrifter, der omhandle rent personlige Egenskaber, og den Slags Forskrifter maa nødvendigvis være saa vage og ubestemte, at der altid kan være Lejlighed for en Modstander af vedkommende Person til at finde, at i den og den Retning fyldestgør han efter hans Formening ikke Vedtægternes Forskrifter. Saa snart Politimesteren har erklæret, at han skøn-

ner dette, hvad sker der saa mere? Saa gør han Byraadet opmærksom derpaa, og saa har Byraadet den ene Ting at gøre: det kan tage hans Formening til Følge, altsaa kassere den Mand, det har valgt. Gør det ikke det, hvad saa? Saa er det Indenrigsministeren, der alene afgør Sagen og Valget. Der er uomtvistelig en meget stor Forskel paa denne Værtshusholderkaldelsesparagraf og Kaldelsesparagraffen i Skoleloven.

Krabbe: Jeg finder det naturligt, at den Anskuelse, at Lovgivningen ikke her har nogen Opgave eller ikke her kan finde Midler til Fremme af Ædrueligheden, er kommen fyldigst til Orde i Dag i dette for øvrigt sparsomt besøgte Møde, men det hindrer ikke den Kendsgerning, at dette Ting ved sin Beslutning i 1897 har erklæret sig for den modsatte Anskuelse. Under det fortsatte Arbejde paa Lovforslaget kan jeg ikke antage, at det er Tingets Hensigt at gaa ud af det Spor, det tidligere har fulgt. For øvrigt skal jeg med Hensyn til det Lys, hvori Forslaget bør ses, dog erindre om, at den bestaaende Lovgivning principielt har det samme Syn paa Sagen som det, Folketinget senest har vist sig at have, idet den bestaaende Lovgivning, blot med ufuldkomnere Midler, meget stærkt begrænser Adgangen til Beværternæring; paa Landet er denne Næring jo afhængig af Bevilling, og i en stor Del af Købstæderne gives Begrænsningen gennem Vedtægter. Det Synspunkt, hvorfra Sagen maa betragtes, er altsaa det, at der ikke *bestaar* Næringsfrihed i Henseende til Beværternæring. Jeg tror ikke, det vil være gavnligt at indføre fri Næring her, og Folketinget har ved sine sidste Beslutninger i Sagen tilkendegivet, at det heller ikke tror det.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*)

Til det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) skal jeg kun sige, at jeg giver ham ganske Ret i, at Betingelserne ere ikke de samme for at blive Skolelærer som for at blive Beværter, og hvis det er den Argumentation, det ærede Medlem har faaet ud af, hvad jeg sagde før, har han fuldstændig Ret. Men det, jeg mener, er, at Beværterforslaget indeholder ligesom Skolelovforslaget bestemte Kriterier for Bedømmelsen af, hvorvidt paagældende Ansøger opfylder de Kvalifikationer, Loven foreskriver, og derfor kan man godt drage en Sammenligning mellem de højere Auto-